12 И трꙋдимесе понѣже работиме со свои те рѫце: когато ны оукоравать, благославляме: когато ны гонать, тѫрпиме:

13 Когато ны хꙋлать, оутѣшавамесе: като смѣты быдохме на свѣтѫть, (и като) исфѫрлено нѣщо което го тѫпчать сички те.

14 Не писꙋвамъ ви това, за посрамленіе ваше, но като чада мои возлюбленни вы совѣтꙋвамъ.

15 Защото, ако и да имате мнозина наставницы во Хрта, но не (имате) мнозина отцы, защото азъ вы родихъ во Хрта Іисꙋса съ благовѣствованіе то.

16 Молимъ вы прочее, бывайте мои подражатели, (каквото азъ на Хрта).

17 Заради това и пратихъ кодъ васъ Тімоѳеа, който ми є чадо возлюбленно и вѣрно въ Гда, който ще ви воспоменѣ мои те пѫтища, които са по Хрта (Іисꙋса), каквото (що) оучимъ секаде и въ секоя церква.

18 Нѣкои оу васъ така са се возгордили, като да не быхъ щеалъ да дойдемъ (веке) кодъ васъ.

19 Но, ако щѣ Гдь, скорѡ ще дойдемъ кодъ васъ, и ще да разꙋмѣемъ нѣ словеса та на-онія които са се возгордили, но (дꙋховна та имъ) сила.

20 Защото царство то Бжіе не (се состой) въ слово, но въ сила (дꙋховна).

21 Каквѡ искате да дойдемъ кодъ васъ; съ тоага ли, или съ любовь и съ кротокъ дꙋхъ;

ГЛАВА є.

ѿТЪ секаде се чꙋе, (защо) по междꙋ васъ (се є начнало) блꙋдодѣаніе, и такова блꙋдодѣаніе, което се не чꙋе нито по междꙋ язычницы те, (до толко сирѣчь) щото нѣкой има за жена башина та си жена.

2 И вые сте нечꙋвственни ѿ гордость та си, а не скорбите по добрѣ, за да се испѫди ѿ по междꙋ васъ оный, който є сотворилъ това дѣло.

3 Защото азъ, ако и да не самь при васъ съ тѣло то, но тамъ живѣемъ съ дꙋхатъ, разсꙋдихъ веке, като да самь тамѡ, оногова който є сторилъ това нѣщо така,

4 Като се соберѣте вые во име то Іисꙋсъ Хрстово, заеднѡ съ мойатъ дꙋхъ, съ власть та на-Гда нашегѡ Іисꙋса Хрта,

5 Да го предадѣте на сатана та за погꙋбленіе на-тѣло то мꙋ, да мꙋ се спасѣ дꙋша та въ деньѫть на-Гда нашегѡ Іисꙋса Хрта.

6 Не є добра похвала та ви: не знаете ли, защо малъ квасецъ сичко то тѣсто вкиселява;